

КОШЕЛЕВА Н.Г.,

доцент кафедри лінгвістики та суспільствознавства
Донецького університету економіки та права,
кандидат педагогічних наук

УДК 37.013:378

ХАРАКТЕРИСТИКА МОДЕЛІ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ФАХОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті розглянуто актуальну педагогічну проблему підготовки у ВНЗ фахівців економічного профілю, здатних до успішної розробки й реалізації інновацій у фаховій сфері. Показано роль і значущість інновацій для ефективної діяльності сучасних суб'єктів господарювання. Відзначено протиріччя між суспільною потребою у здійсненні економічних інновацій та недостатньою сформованістю в майбутніх економістів відповідної готовності, обґрунтовано необхідність її формування під час підготовки у ВНЗ. Визначено змістовно-структурні характеристики готовності майбутніх економістів до інноваційної фахової діяльності та запропоновано її модель, розроблену на засадах системного, компетентнісного та особистісно орієнтованого підходів, як теоретичну основу відповідної підготовки у ВНЗ.

Ключові слова: майбутні економісти, економічні інновації, інноваційний менеджмент, інноваційна діяльність, інтегральна фахова готовність, готовність майбутніх економістів до інноваційної фахової діяльності.

В статье рассмотрена актуальная педагогическая проблема подготовки в ВУЗе специалистов экономического профиля, способных к успешной разработке и реализации инноваций в профессиональной сфере. Показаны роль и значимость инноваций для эффективной деятельности современных хозяйствующих субъектов. Отмечено противоречие между общественной потребностью в осуществлении экономических инноваций и недостаточной сформированностью у будущих экономистов соответствующей готовности, обоснована необходимость ее формирования во время подготовки в ВУЗе. Определены содержательно-структурные характеристики готовности будущих экономистов к инновационной профессиональной деятельности и предложена ее модель, разработанная на принципах системного, компетентностного и личностно ориентированного подходов, как теоретическая основа соответствующей подготовки в ВУЗе.

Ключевые слова: будущие экономисты, экономические инновации, инновационный менеджмент, инновационная деятельность, интегральная профессиональная готовность, готовность будущих экономистов к инновационной профессиональной деятельности.

The actual pedagogical problem of preparation the economy specialists in High schools is looked in the article, able to successful work and the realization of innovation in professional sphere. The role and the importance for effective activity of the modern subjects are demonstrated in the article. The contradiction between social necessity in economical innovation and the lack of readiness of future economists are pointed out in the article. The plot-structural characteristic features of future economists to innovating professional activity is destructed in the article also the model worked out on the principals of systematical, competitive and personal ways are suggested, as a theoretical base of High school preparation.

Key words: future economists, economical innovations, innovative management, innovative activity, integral professional preparation, the preparation of future economists to the innovative professional activity.

Постановка проблеми. Сучасна вітчизняна соціально-економічна ситуація, вимоги суспільного прогресу все більше потребують розробки інноваційних шляхів розвитку нашої держави. Важливим чинником формування суспільства інноваційного типу є інноваційна діяльність підприємств: комплексний процес створення, використання та розповсюдження нововведень з метою отримання конкурентних переваг та збільшення прибутковості свого виробництва, що є вкрай актуальним в умовах ринкової економіки. Отже, фахівці економічного профілю повинні бути поінформовані про різні види нововведень (технічні, юридичні, економічні, соціальні, організаційні), що мають відношення до діяльності підприємства, фірми; уміти розробляти та реалізовувати інноваційні стратегії розвитку суб'єктів господарювання; здійснювати комплексний інноваційний менеджмент [9], що

вимагає спеціально організованої підготовки під час фахового навчання, яка базується на відповідних дидактичних цілях. Проте у діючих освітніх стандартах підготовки економістів у ВНЗ чітко не конкретизовані завдання інноваційної фахової діяльності і кваліфікаційні характеристики (компетенції) випускників економічних ВНЗ, що стосуються сфери інноваційної діяльності, не визначені критерії та показники для діагностики готовності майбутніх економістів до інноваційної фахової діяльності [8]. Для розв'язання зазначеного протиріччя необхідно, у першу чергу, визначити зміст і структуру останньої, виходячи зі змісту інноваційної фахової діяльності майбутніх економістів.

Отже, **метою** статті є визначення змістовно-структурних характеристик готовності майбутніх економістів до інноваційної фахової діяльності та розробка її теоретичної моделі.

Метою (і кінцевим результатом) формування зазначеної готовності є спроможність випускників економічних ВНЗ виконувати у своїй фаховій діяльності завдання інноваційного змісту (або брати в них участь у межах своїх посадових обов'язків), серед яких:

1. інформаційний аналіз ринку, потреб, запитів і очікувань споживачів;
2. стратегічне планування конкретної інноваційної діяльності підприємства, фірми (техніко-технологічної модернізації виробництва, збільшення обсягів виробництва, підвищення якості і здешевлення продукції, оптимізації оргструктури, інновацій у сфері соціальної (кадрової) політики тощо);
3. пошукові та прикладні наукові економічні дослідження;
4. інноваційні матеріалознавчі, технологічні, техніко-економічні, управлінські та інші розробки;
5. організація експериментального виробництва (апробація нововведення);
6. оцінка якості й управління якістю;
7. підготовка й виробництво інноваційного продукту;
8. ринкове просування інноваційного продукту;
9. післяпродажний сервіс експлуатації інноваційного продукту [10, с. 65].

Аналіз останніх досліджень і публікацій, на які спирається автор. Категорія готовності майбутніх фахівців до професійної діяльності розроблялася в педагогічній теорії багатьма науковцями (О. Ганюшкіним, Є. Ільїним, В. Пушкіним, Л. Нерсесяном, Ф. Геновим, А. Пуні, Д. Узнадзе, О. Ухтомським тощо). При всій своєрідності тлумачення даної категорії автори сходилися на думці, що готовність є особливим психічним станом. Завдяки її сформованості майбутній фахівець налаштовується на певну поведінку, виконання дій, необхідних для досягнення поставленої мети; готує, за потреби, матеріальну базу для виконання завдання, створює відповідні умови, здійснює підготовчі дії, добирає потрібну інформацію, виконує тренувальні (пробні) вправи, проектує можливий перебіг подій; під час практичних дій слідкує за зміною обстановки, оцінює адекватність своїх дій, свідомо керує власною діяльністю [2, с. 19-20].

Зазначимо, що від ступеня сформованості готовності випускників економічних ВНЗ до майбутньої фахової діяльності залежать особливості складного періоду професійної адаптації та успішність подальшого професійного зростання. Категорія готовності охоплює різні компоненти структури особистості, інтегруючи їх в єдине ціле. М. Дьяченко пропонує виділити у структурі фахової готовності такі компоненти: *мотиваційний* (інтерес до професії, стійкі фахові мотиви і спрямованість); *орієнтаційний* (знання

специфіки й умов фахової діяльності, кваліфікаційні вимоги до особистості); *операційний* (володіння необхідними для здійснення фахової діяльності знаннями, уміннями, навичками, способами і прийомами); *вольовий* (самоконтроль, уміння керувати діями, з яких складається виконання службових обов'язків); *оцінний* (самооцінка професійної підготовленості, здатності до оптимального розв'язання фахових завдань); *мобілізаційно-настроювальний* (оцінка ступеня складності майбутніх дій, самомобілізація сил). Подібна структура готовності – складне утворення, що є стійкою єдністю зазначених компонентів і професійно важливою якістю особистості [3, с. 286-287]. Категорія продовжує активно досліджуватися сучасними науковцями. О. Пономарьовим, О. Савельєвим, Л. Семушиною та ін. розробляються сучасні моделі фахівців з урахуванням вимог соціального замовлення. У дослідженнях О. Безпалько, Т. Жижко, М. Заворочай, М. Левочко, Т. Подобєдової, Г. Савченко та ін. визначено особливості формування різних аспектів професійної готовності майбутніх фахівців під час їх підготовки у ВНЗ. Загальне визначення поняття готовності до професійної діяльності, що інтегрує попередній науковий досвід тлумачення цього феномену, пропонують С.Д. Максименко й О.М. Пелех: «Готовність до того чи іншого виду діяльності – це цілеспрямоване вираження особистості, що включає її переконання, погляди, відношення, мотиви, почуття, вольові та інтелектуальні якості, знання, навички, вміння, установки» [5, с. 70]. Найбільш цілісною вважаємо концепцію інтегральної фахової готовності, розроблену О. Кучерявим [7, с. 51-52], складовими якої є психологічна, практична готовність і готовність до фахового самовдосконалення. Психологічний компонент становить професійну спрямованість майбутніх фахівців (комплекс інтересів, потреб, мотивів, цілей у сфері фахової діяльності), а також усвідомлення особистісної значущості фахових цінностей. Практичний компонент інтегральної фахової готовності – це єдність фахових знань, умінь і навичок, яких вимагає професія. Третій компонент базується на двох попередніх і представлений як готовність майбутніх фахівців до самовдосконалення, що забезпечує подальший постійний і всебічний розвиток їх особистості згідно з вимогами сучасного соціуму. Інтегральна фахова готовність випускників ВНЗ є цільовим орієнтиром їхньої професійної підготовки, що забезпечує задоволення як вимог суспільства, так і потреб майбутніх фахівців у професійному розвитку.

Актуальність роботи. Незважаючи на значну кількість попередніх досліджень проблеми професійної готовності майбутніх фахівців,

зокрема економічного профілю, відзначимо, що така її складова, як готовність майбутніх економістів до інноваційної фахової діяльності поки не висвітлена достатньо в науковій літературі. Водночас потреба в підготовці людини до життя в інноваційному за типом розвитку суспільстві все більше стверджується в сучасному світі і працях науковців різних галузей. У Миленкова Р. зазначається, що «освіта і система виховання повинні переорієнтуватися на формування у дитини, молодшої людини інноваційного типу культури, інноваційного типу мислення і готовності до інноваційного типу дій» [6, с. 28]. Метою відповідної підготовки майбутніх економістів є, зокрема, набуття навичок ефективного інноваційного менеджменту як системи управління економічним розвитком підприємства, що базується на сукупності принципів, методів і форм управління інноваційним процесом, інноваційною діяльністю та персоналом, зайнятим цією діяльністю [9]. У цьому зв'язку слід звернути увагу на низку положень інноватики, визначених Вишневським М.:

1) інновація пов'язана з новим з'єднанням елементів знання, які в основному вже є в наявності, і сенс такого з'єднання полягає в тому, щоб воно мало практичну значущість, дозволяло вирішувати важливу життєву (фахову) проблему;

2) навчити робити відкриття навряд чи можливо, але можна підготувати для них базу, і для цього суб'єкти навчання мають бути ознайомлені із сутністю проблем, що виникають у

науці та в житті, а також з минулим досвідом здійснення «проривів» у пізнанні;

3) для формування готовності до інновацій потрібно, перш за все, розхитати стереотипи, пов'язані з жорсткими розмежувальними лініями між різними науками, взагалі різними сферами діяльності; навчити долати стандартизованість схем дослідної і практичної діяльності; сформувати розуміння того, що реальний творчий пошук припускає висунення припущень, інтенсивну роботу уяви, пов'язує те, що раніше бачилося розрізненим і різнорідним [1].

Виклад основного матеріалу. Спираючись на результати аналізу психолого-педагогічних досліджень із проблем формування інноваційної професійної готовності, інноваційної компетентності та інноваційної культури майбутніх фахівців різного профілю (О. Барткова, М. Вишневського, І. Дичківської, А. Ніколаєва, О. Коберника, О. Козлової, В. Кременя, К. Макогон, Р. Миленкової, А. Пострякова, В. Сластьоніна, В. Урського, І. Федорова, В. Фокіної, О. Хаустової та ін.), пропонуємо визначати *готовність майбутніх економістів до інноваційної фахової діяльності* як інтегроване особистісне утворення, що є результатом їхньої підготовки до активної участі у процесі розробки, апробації й запровадження інновацій у виробничо-економічну діяльність суб'єктів господарювання та відзначається єдністю психологічного, практичного, креативного, перспективного та соціально-комунікативного компонентів. Структуру досліджуваної готовності відображено на її моделі (рис. 1).

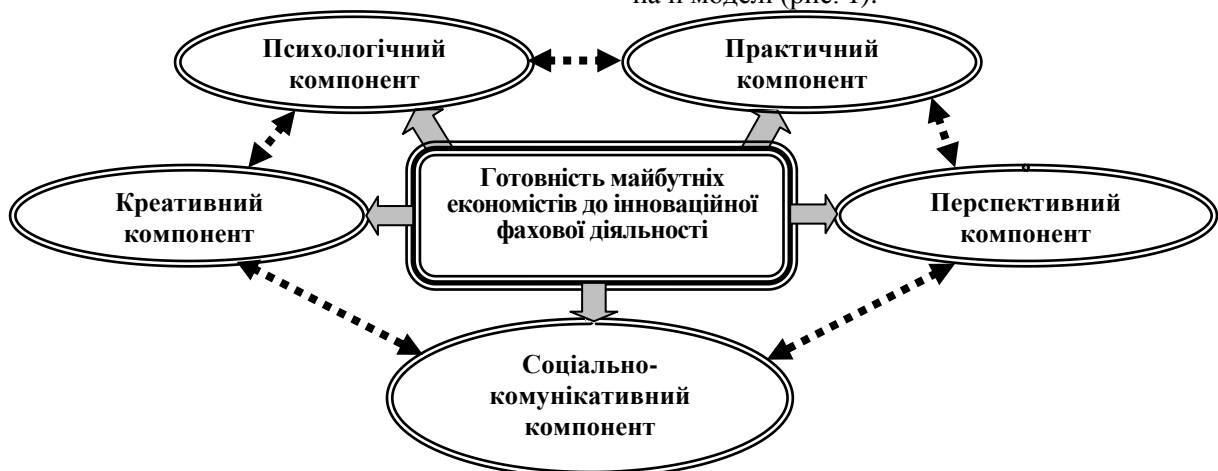

Рис. 1. Модель готовності майбутніх економістів до інноваційної фахової діяльності

Зміст взаємопов'язаних структурних компонентів досліджуваної готовності представлено в табл. 1. Зазначимо, що першоосною для її формування має бути сформованість у майбутніх економістів інтегральної фахової готовності, розглянутої вище, та світогляду особистості, яка буде спроможна жити, спілкуватись, розвиватись на світоглядних засадах

інноваційної культури і впроваджувати її у свою професійну діяльність [6, с. 48]. Методологічними засадами запропонованої моделі є провідні положення системного, компетентнісного та особистісно орієнтованого підходів, про що свідчать її зміст та взаємозв'язки структурних компонентів.

**Змістовно-структурні характеристики готовності майбутніх економістів
до інноваційної фахової діяльності**

Структурні компоненти	Зміст структурних компонентів досліджуваної готовності
1	2
Психологічний	<p>1) потреби й мотиви:</p> <p>а. забезпечення особистої високої затребуваності як професіонала завдяки сформованості інноваційної компетентності у фаховій сфері;</p> <p>б. задоволення інтересу до змісту і способів здійснення фахових інновацій;</p> <p>в. реалізації особистісного, професійного та кар'єрного зростання завдяки інноваційній компетентності у фаховій діяльності;</p> <p>2) інтерес до змісту і способів здійснення інновацій у фаховій діяльності; пізнавальний інтерес до всього нового і прогресивного, до можливостей підвищення ефективності власної роботи та діяльності підприємства;</p> <p>3) цінності творчості, свободи, урізноманітнення змісту фахової діяльності, саморозвитку, розширення активних соціальних контактів, підвищення власних професійних результатів, особистого фахового статусу та престижу, власної відповідності вимогам сучасного глобалізованого світу</p>
Практичний	<p>1) знання: ролі основних інновацій в історії людства; сутності, структури, видів, способів організації інноваційної діяльності підприємства; особливостей розробки його інноваційної стратегії; етапів інноваційного процесу; життєвого циклу нововведень; змісту й методики здійснення інноваційного менеджменту на підприємстві; методології наукових досліджень у фаховій сфері; основ правового захисту інтелектуальної власності; основних проблем і протиріч у фаховій сфері, розв'язання яких може бути здійснено інноваційним шляхом;</p> <p>2) уміння: формулювати інноваційні завдання та застосовувати евристичні методи для їх розв'язання; розробляти і здійснювати заходи у фаховій сфері, які ведуть до успішного вирішення проблемних завдань шляхом неординарного підходу, нестандартної оцінки ситуації, використання нових методів фахової діяльності; розробляти й реалізовувати плани інноваційної діяльності, зокрема бізнес-плани інноваційних проектів; здійснювати моніторинг і контроль за розробкою нової продукції та технології її впровадження; запроваджувати єдину інноваційну політику на підприємстві; координувати діяльність усіх підрозділів у цій сфері; забезпечувати фінансами, матеріальними ресурсами і кваліфікованим персоналом програми інноваційної діяльності; створювати проектні групи для вирішення інноваційних питань; планувати й виконувати наукові дослідження; доводити їх результати до нового або вдосконаленого продукту; оформляти матеріали для участі в конкурсах, тендерах; приймати рішення щодо управління інноваціями в умовах невизначеності; використовувати в повному обсязі й на сучасному рівні інформаційні мережі, технології та засоби комунікації; здійснювати трансфери інновацій та їх подальше поширення в економіці країни й поза її межами</p>
Креативний	<p>1) сформованість творчої уяви, гнучкого та адаптивного стилю мислення, ініціативності; активної життєвої і професійної позиції;</p> <p>2) здатність до імпровізації, експромту, новаторства, ризику щодо здійснення нового проекту або покращення існуючого;</p> <p>3) уміння використовувати нестандартні підходи до вирішення проблем, нові методи управління, спілкування; легко опановувати нові ідеї та вільно маніпулювати ними; самостійно генерувати інноваційні ідеї; проектувати на їхній основі процес створення та реалізації інновацій</p>
Перспективний	<p>1) психологічна спрямованість на вдосконалення власних інноваційних знань і вмінь у фаховій сфері;</p> <p>2) сформованість рефлексивного мислення та цілісної рефлексивної позиції щодо себе як інноватора, адекватної самооцінки, самокритичності;</p> <p>3) уміння здійснювати самоаналіз та самооцінку ефективності власної інноваційної фахової діяльності; удосконалювати свої знання і вміння щодо здійснення інновацій у фаховій сфері</p>

Соціально- комунікативний	<p>1) соціальний інтелект як адаптивність соціальної поведінки, здатність розуміти людей і взаємодіяти з ними, легко входити в сутність проблеми, ділової ситуації; передбачати варіанти розвитку та наслідки ділової ситуації і своєї поведінки; розуміти та інтерпретувати під час спілкування вербальні й невербальні прояви іншого учасника процесу спілкування [9, с. 95-96];</p> <p>2) уміння: здійснювати міжособистісну взаємодію та виявляти моральність у поведінці у процесі інноваційних перетворень: оптимально керувати інноваційним процесом; організувати свою діяльність і діяльність колег, партнерів відповідно до цілей інноваційного процесу; налагоджувати контакти з різними фахівцями та організаціями; використовувати різні механізми формування міжособистісних взаємин учасників інноваційного процесу; попереджувати й розв'язувати конфлікти; усувати антиінноваційні бар'єри</p>
------------------------------	---

Системний характер запропонованої структури підтверджується наявністю міцних внутрішніх зв'язків між її складовими. Практичний, перспективний і креативний компоненти готовності майбутніх економістів до інноваційної фахової діяльності успішно формуються в них за наявності відповідних мотивів, інтересів та цінностей (психологічний компонент). Тільки в цьому випадку формування знань з теорії і технології інноваційної діяльності та вмінь практичної реалізації інновацій у фаховій сфері набуває для студентів особистісного сенсу й забезпечує творчий підхід. Проте й наявна позитивна мотивація щодо здійснення інновацій у фаховій діяльності, не підкріплена відповідними знаннями та вміннями, не може дати бажаного результату. Зазначимо, що базові економічні знання і вміння є основою для формування інноваційних фахових компетенцій – здатності майбутніх економістів застосовувати необхідні знання, вміння та особисті якості для успішної інноваційної діяльності в конкретних фахових ситуаціях, що обумовлено, з позицій компетентісного підходу, інтегрованим характером інноваційних завдань економічної діяльності. Значущість сформованості креативного компоненту детермінована самою сутністю інноваційної економічної діяльності, полягає у створенні й освоєнні нових видів продукції (послуг) і вимагає творчого мислення, нестандартних ідей та способів діяльності. Оскільки сфера інновацій є надто рухливою та нестабільною, сформованість перспективного компоненту досліджуваної готовності забезпечує відповідність економіста-інноватора найсучаснішим вимогам суспільства й фахової сфери та його професійну затребуваність. Актуальність сформованості соціально-комунікативного компоненту обумовлена наявністю психологічних антиінноваційних бар'єрів у інноваційній діяльності, що гальмують або навіть можуть скасувати її, чинять опір персоналу організації щодо запровадження інновацій і спричиняють певні конфліктні ситуації. Від сформованості двох останніх компонентів прямо залежить результативність практичної складової досліджуваної готовності.

Запропонована система має також міцні зовнішні зв'язки, що обумовлено високою значущістю інновацій для підвищення економічних результатів діяльності суб'єктів господарювання та відповідною потребою в економістах, здатних до їхньої розробки й реалізації. Вимоги особистісно орієнтованого підходу до організації фахової підготовки у ВНЗ ураховано в моделі в індивідуальному комплексі потреб, мотивів, інтересів і цінностей, які визначають особистісний сенс засвоєння майбутніми економістами змісту теорії і технології інноваційної фахової діяльності та вдосконалення своїх знань і вмінь щодо здійснення інновацій у фаховій сфері.

Висновки. Модель готовності майбутніх економістів до інноваційної фахової діяльності як єдність взаємопов'язаних структурних компонентів, побудована на засадах зазначених вище методологічних підходів, може бути включена до змісту дидактичного цілепокладання на всіх рівнях, а зміст її складових – використаний в якості еталонів фахової підготовки майбутніх економістів у ВНЗ. З цією метою в якості напряму подальших досліджень пропонується розробка науково обгрунтованої системи підготовки майбутніх економістів до інноваційної фахової діяльності, в основу якої буде покладено теоретичну модель відповідної готовності, що спрямовано на розв'язання протиріччя між вимогами соціального замовлення до майбутніх економістів щодо їхньої спроможності до інновацій у фаховій сфері й реальним змістом їх підготовки, яка не передбачає її цілеспрямоване формування.

Список джерел:

1. Вишневский, М.И. Инновационность мировоззренческого образования современного специалиста [Текст] / М.И. Вишневский. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.nbu.gov.ua/portal/natural/Znpviku/2009_20/vip20-36.pdf
2. Дьяченко, М.И. Психологические проблемы готовности к деятельности [Текст] / М.И. Дьяченко, Л.А. Кандыбович. – Мн.: Изд-во БГУ, 1976. – 176 с.
3. Дьяченко, М.И. Психология высшей школы: учеб. пособ. для пед. вузов [Текст] / М.И. Дьяченко. – Мн.: Тесей, 2003. – 352 с.

4. Зарубінська, І.Б. Соціальний інтелект та його діагностика: історичний аспект / І.Б. Зарубінська // Наукові записки: зб. наук. статей. – К.: НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2008. – С. 92-104.
5. Максименко, С.Д. Фахівця потрібно моделювати (Наукові основи готовності випускника педвузу до педагогічної діяльності) / С.Д. Максименко, О.М. Пелех // Рідна школа. – 1994. – № 3-4. – С. 68-72.
6. Миленкова, Р.В. Формування інноваційної культури майбутніх фахівців банківської справи: дис. ... доктора пед. наук: 13.00.04 [Текст] / Р.В. Миленкова. – К., 2008. – 254 с.
7. Науково-практичні аспекти організації навчальної і методичної роботи в університеті: [монографія] / заг. ред. В.П. Шевченка / Донецький нац. ун-т. – Донецьк: ТОВ «Юго-Восток. ЛТД», 2004. – 256 с.
8. Освітньо-кваліфікаційні характеристики молодшого спеціаліста, бакалавра, спеціаліста і магістра спеціальності «Економіка підприємства» напряму підготовки 0501 – «Економіка і підприємництво» / М-во освіти і науки України. – Вид. офіц. – К.: КНЕУ, 2004. – 58 с.
9. Скрипко, Т.О. Бібліотека українських підручників. Інноваційний менеджмент [Текст] / Т.О. Скрипко. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://libfree.com/189498152_menedzhmentosnovni_zasadi_innovatsiynogo_menedzhmentu.html#849
10. Федоров, І.В. Проблема оцінки готовності спеціалістів в області техніки і технології к інноваційної діяльності [Текст] / І.В. Федоров, Е.І. Муратова // Инженерное образование. – 2007. – № 4. – С. 64-75.

ДРУГОВ М.С.,

аспірант кафедри теоретичних і методичних основ фізичного виховання та реабілітації Державного вищого навчального закладу «Донбаський державний педагогічний університет»

УДК 37.013.42

ДІЯЛЬНІСТЬ ЦЕНТРІВ СОЦІАЛЬНИХ СЛУЖБ ДЛЯ СІМ'Ї, ДІТЕЙ І МОЛОДІ

У статті нами проаналізовано діяльність центрів соціальних служб для сім'ї, дітей і молоді, виокремлено її види. На основі аналізу науково-методичної літератури та нормативно-законодавчої бази України з'ясовано, що організаційно-педагогічна діяльність є однією з провідних у роботі ЦСССДМ в Україні. Автором визначено, що організаційно-педагогічна діяльність ЦСССДМ реалізується безпосередньо у процесі соціальної роботи з молоддю під час вирішення багатьох нагальних суспільних проблем: поширення наркоманії, ВІЛ/СНІДу, тютюнопаління, проституції, нехтування власним здоров'ям тощо.

Ключові слова: центри соціальних служб для сім'ї, дітей і молоді, діяльність, види діяльності, організаційно-педагогічна діяльність.

В статье нами проанализирована деятельность центров социальных служб для семьи, детей и молодежи, выделены ее виды. На основе анализа научно-методической литературы и нормативно-законодательной базы Украины выяснено, что организационно педагогическая деятельность является одной из ведущих в работе центров социальных служб для семьи, детей и молодежи в Украине. Автором определено, что организационно-педагогическая деятельность центров социальных служб для семьи, детей и молодежи реализуется непосредственно в процессе социальной работы с молодежью во время решения многих неотложных общественных проблем: распространение наркомании, ВИЧ/СПИДа, табакокурения, проституции, пренебрежение собственным здоровьем и т.д.

Ключевые слова: центры социальных служб для семьи, детей и молодежи, деятельность, виды деятельности, организационно-педагогическая деятельность.

In the article we analyze activity of centers of social services for young people. It is found out on the basis of analysis scientifically of methodical literature and normatively legislative base of Ukraine, that organizationally pedagogical activity is one of anchorwomen in the centers of social services for young people in Ukraine. By an author certainly, that organizationally pedagogical activity of centers of social services for a centers of social services for young people will be realized directly in the process of social work with young people during the decision of many urgent public problems: distribution of drug addiction, tabakokurennya, prostitutions, ignoring an own health.

Key words: centers of social services for young people, activity, types of activity, organizationally pedagogical activity.

Актуальність дослідження. З кожним новим кроком розвитку цивілізації діяльність ЦСССДМ набуває особливої актуальності як у сфері розвитку загальної та духовної культури особистості, визначень можливостей адаптації індивіда до складних умов сучасності, так і у виборі

пріоритету духовно-морального початку над раціональним. Проблема дослідження діяльності центрів соціальних служб для сім'ї, дітей і молоді актуалізується Конституцією України, Державною національною програмою „Освіта” („Україна ХХІ століття”), Законом України „Про